

Презентація на тему: закріплення радянської влади в Україні (1929 – 1938рр.)

Підготував:
учень групи 1мс/б
Бойко Євгеній

Доля приватних сільських господарів та їхніх господарств:



На той час ще залишалось 154 тис. одноосібних дворів, що становило менше ніж 4% загальної кількості селянських дворів. Згодом одноосібні господарства зникли повністю.

Щоб здійснити суцільну колективізацію, держава наклала величезні податки на всіх, хто ще виявляв бажання господарювати одноосібно. Під таким тиском селяни були змушені вступати до колгоспів.

Унаслідок проведення суцільної колективізації на 1937 р. більшість селянських дворів перебували у колгоспах.

Зміни в житті, побуті й психології селян:



1. Розкуркулення підірвало економічну базу села, знищило рентабельні господарства.
2. Зникла зацікавленість селян у результатах своєї праці, адже весь урожай вилучали на користь держави, що призвело до низького рівня продуктивності праці.
3. Селянство втрачало вироблені століттями риси: хазяйновитість, ініціативність, працелюбність.
4. Унаслідок колективізації вбито одвічне прагнення селянина мати землю та вчитися продуктивно працювати на ній.



7. Відбувалося зубожіння селянства. Недопустимо обмежувалося споживання на селі: за 1936 — 1939 рр. до торговельної мережі села надходило товарів в 4,5 разу менше, ніж у міста (з розрахунку на душу населення).

8. Колгоспна система - це форма закріпачення селянства. Колгоспникам не видавали паспортів і тим самим фактично прикріпили селян до землі, зробили їх державними кріпаками, залишилася середньовічна експлуатація.

5. У життя увійшли зрівнялівка, безгосподарність, відсутність економічних стимулів розвитку повна незацікавленість селян в ефективній, продуктивній роботі.

6. Українські хлібороби фактично були розселянені: частина із них, насамперед молодь, йшла до міст, у промисловість. Чимало вихідців із села, котрі ставали студентами або призивалися до Червоної армії, не поверталися додому.

Демографічні втрати від Голодомору 1932–1933 років в Україні становлять 3 мільйони 238 тисяч людей. Або, беручи до уваги неточність статистики, цифри діапазоні від 3 до 3,5 мільйонів людей.



Кладовище в Харкові. Замерзлі трупи українських селян померлих з голоду. 1933 р.



Дослідник Голодомору Дмитро Соловей називає цифру 6,5 млн. осіб. Отто Шіллер, тодішній німецький аташе в ССРСР, називає цифру 7 млн., тоді як Всеволод Балицький, керівник ГПУ в Україні, говорив про 8,5 млн. осіб. Опираючись на демографічні показники переписів до і після Голодомору, зарубіжний дослідник Річард Саллет називає найвищу цифру — 10 млн., а найретельніший знавець цієї проблеми Роберт Конквест, говорячи також про інші позаукраїнські терени, підносить цю цифру до 14 мільйонів осіб.

Наслідки голодомору 1932-1933

- Запровадження з грудня 1932 року паспортного режиму та інституту прописки для населення міст і новобудов адміністративно закріплювало селян у колгоспах.
- До мінімуму було скорочено присадибні ділянки колгоспників.
- Скасування продрозкладки.



Політика держави щодо церкви та її наслідки. Ліквідація УАПЦ

Продовжувалося гоніння на Українську автокефальну православну церкву, яку було ліквідовано у 1930 р. Все священство та активні вірні УАПЦ були заарештовані, заслані та розстріляні.

У 30-х роках проводилося масове знищення культових споруд, зруйновано сотні пам'яток церковної архітектури.



Взято курс на формування атеїстичного світогляду. Унаслідок таких дій у суспільстві назрівали моральні деформації, бездуховність.

Освіта



Запроваджено: тривалість уроку; єдиний день початку навчального року - 1 вересня; п'ятибальну систему оцінювання знань. У 1939 р. в Україні лишилося, тільки 15 % дорослих людей, які не вміли читати й писати.

Травень 1934р. Запроваджувалася єдина структура загальноосвітньої школи трьох типів: початкова (1-4 класи), неповна середня (5-7 класи), середня (8-10 класи).

Література

Квітень 1932 р. Ліквідовано літературно-художні об'єднання і створено єдину спілку письменників України, організаційно оформлену на 1-му з'їзді у 1934 р.

Культурні процеси уніфікували за допомогою методу "соціалістичного реалізму", який передбачав насамперед оспівування досягнень соціалізму. Продовжували писати вірші П. Тичина, М. Рильський, М. Бажан. Але свободи творчості вони не мали. Обставини життя змушували їх прославляти компартію Й. Сталіна.

Образотворче мистецтво

Переборюючи
труднощі,
продовжували
творити художники
старшого покоління –
М. Бойчук, І.
Їжакевич, Ф.
Кричевський, К.
Трохименко, О.
Шовкуненко. Плідно
працювали
художники
молодшого
покоління – А.
Петрицький, С.



Досягнення науки



На передодні війни в Україні функціонувало 220 наукових установ. Якщо 1928 р. в наукових установах УРСР працювало 3,7 тис. наукових співробітників, то наприкінці 30-х років – майже 20 тис.

Українські вчені добилися світового визнання у таких галузях, як біологія, хімія, доменне виробництво, селекція рослин і тварин, ракетна техніка, біохімія, фізіологія, медицина, генетика й селекціонерія.

Дякую за увагу!